

אור השבת

הדלקת נרות - 16:46

מוצאי שבת - 17:47

* עפ"י זמני ת"א

"והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע"

פרשת בשלח קרויה גם "שבת שירה" על שם השירה הגדולה ששרו משה ובני ישראל אחרי נס קריעת ים סוף וטביעת רודפיחם המצרים במצולות הים הגועש. שירה זו, הכוללת שמונה עשר פסוקים נקראת בבית חכנסת בנעימה חגיגית כשבחלק מהמקומות נוחגים שחקהל עומד על רגליו.

"חמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים" **נשאלת השאלה:** המילה "חמושים" מתפרשת ברשי"י בשני אופנים:

לפי הפשט: אין חמושים אלא מזוינים (-מזוידים בכלי נשק). **לפי חדרש:** "חמושים" - מחומשים: אחד מחמישה יצאו ממצרים, וארבעה חלקים (הרשעים בישראל שסירבו לצאת ממצרים) מתו בשלושת ימי האפלה.

על הפירוש השני של רשי"י שזאל בעל ה"חת"ם סופר: **יש לדייק** - דתן ואבירם שחיו רשעים מתחילתם ועד סופם, היאך לא מתו בימי האפילה? היעלה על הדעת כי ארבע פעמים שישים ריבוא שמתו קודם יציאת מצרים היו גרועים מדתן ואבירם? **אלא**, משיב חת"ם סופר - הקב"ה זימן את הרשעים הללו (דתן ואבירם) לפני משה רבנו בתחילת גידולו והם הלשינו עליו, והוא ברח מבית פרעה ונתלש ממצרים בערך שישים שנה, ואז נתגדל ונתקדש ונתחכם עד שחיה ראוי להיות גואל צדק לישראל. זהו זה כדרך שחקב"ה מזמן נחש שמכיש את האיילה בבית החרם שלה ומסייע לה בזה לילד בנקל, כך זימן נחשים הללו. ואע"פ שלרשעות התכוונו - מכל מקום לא רצה להמיתם עד שיראו גאולת ישראל ע"י משה רבנו ע"ה והמתין להם עד שלבסוף קבלו עונשם ונבלעו באדמה. **יח"ר שכמו שנגאלו אבותינו בימים חכם, כך נזכה לגאולה שלמה גם בזמן חזה. בקרוב. אמן. שבת שלום!!**

"ויאמר משה אל יהושע: בחר לנו אנשים" ילמדו כל אדם דרך ארץ (התנהגות נאותה) ממה. שלא אמר ליהושע: "בחר לי אנשים", שהיה עושה את יהושע תלמידו כמותו. מכאן, שיהא תלמידו חביב לפני רבו כמותו.

הרוצה לקחת דבר מאכל מהפריזר בשבת, והבשר הקפוא מעכב בעדו, מותר לו להוציא את הבשר הקפוא כדי להגיע למאכל הרצוי, ובתנאי שיש זמן שעד צאת השבת יוכל הבשר להפשי. **מתוך יק"ט יוסף**

פינת ההלכה

מוקצה מחמת גופו - המשק...

חול: חול הרי הוא מוקצה מחמת גופו. ואולם אם ייחדו אותו לשימוש מסוים, כגון לכסות בו לכלוך, מותר לטלטלו.

בשר חי: אע"פ שאין דרך לאכול בשר חי שאינו מבושל, מכל מקום כיוון שיש אפשרות שהיא לאוכלו כך, איננו מוקצה ומותר לטלטלו. ולכן אם שכח מערב שבת את הבשר החי מחוץ לפריזר ורוצה להכניסו בשבת כדי שלא יתקלקל עד למחרת, מותר לטלטלו ולהכניסו לפריזר בשבת.

ולכן ילד קטן רשאי לשחק בחול המיועד למשחקי הילדים ואינו מוקצה, ובלבד שהחול יבש מאוד (שכאשר נוטל מהעפר, חחר העפר מאליו ומכסה את הגומא). אך אם החול לח מעט ובונה בזה צורות שונות, אם הוא קטן מאוד שאינו מבין כלל באיסור מלאכות בשבת - אין צריך להפרישו מלשחק. אך אם הוא מבין, צריך להפרישו שלא יעשה כן.

בשר קפוא: והוא הדין לבשר קפוא שאע"פ שלא ראוי לאוכלו כמות שהוא, מכל מקום אם יש שהות בשבת שאם היינו משרים אותו במים פושרים, היה מפשיר אפילו מעט, אף שעתה אין אנו מפשירים ממנו כלל, אין הבשר מוקצה.

מציאה בשבת: המוצא כסף, אסור להגבירו אף אם חושש שמא יקדימונו אחר. אך רשאי לדחוף ברגלו את הכסף למקום מסתור, ויבוא במוצאי שבת ויקח אותו.

ולכן, מקפיא שהפסיק לעבוד בשבת ובתוכו בשר, וחושש שעד צאת השבת יפשיר הבשר ויתקלקל, מותר לטלטל את הבשר ולהעבירו למקפיא של השכנים.

שברי כלים: כלי שנשבר בשבת ואין שברי כלים ראויים לשום שימוש, הרי הם מוקצים מחמת גופם ואסור לטלטלם בשבת, אלא ע"י מטאטא או בשינוי.

ומכל מקום אם יש חשש שיינזקו משברי הכלי, מותר לטלטל את השברים לפח האשפה אפילו בידיים, שבמקום של חשש היזק, לא גזרו חכמים איסור מוקצה.

זכות לימוד ההלכות להצלחת עם ישראל
לאחדות בתוכנו וסיעתא דשמיא בריבוי אהבת חינו, ביטול גזרות רעות ורפואה לכל חולי עמו ישראל.

"ה' רועי לא אחסר"

~מזמרה חז"ל~

"אז ישיב משה וכני ישראל
את השירה הזאת לה' ויאמרו לאמר"

מלבד כל הניסים שנעשו לישראל עד כאן, נעשו עוד חמישים ניסים מאז שיצאו ישראל ממצרים ועד שטבעו המצרים בים.

נענה חזק מהנסיים...

הנס הראשון הם ענני הכבוד שהקב"ה שלח לישראל והיו שבעה ענני כבוד שהיו סובבים אותם בכל ארבע הרוחות, וענן היה מעליהם שלא יהיה להם צער מחמת השמש, הטללים, הרוחות והגשמים, ועוד ענן מתחתיהם כדי שרגליהם לא ייפגעו ע"י קוצים, נחשים, עקרבים ושאר מזיקים. ועוד ענן שהיה הולך לפנייהם כדי להשוות את הדרכים ואת ההרים הגדולים והגבעות שהיה מיישר אותם באופן שלא הייתה שום בליטה וענן זה היה מהלך לפנייהם במרחק של שלושה ימים. וכן היה להם בכל לילה עמוד אש להאיר להם והיה האור בהיר כ"כ שלא היה הבדל בין אור ללילה.

הנס השני שהקב"ה הכניס בלב פרעה ועבדיו לרדוף אחרי בני"י, שזה דבר שלא יעלה על הדעת שהרי במכת בכורות קם פרעה באמצע הלילה והתחנן למשה ואהרן שיצאו שעה אחת קודם.

הנס השלישי: בליל שביעי של פסח לא המשיך הענן כמו שהיה רגיל

זכות הלימוד בעלון לרפואת;

הרב דוד בן סעדיה, שולמית בת חממה יונה, דורית בת גאולה, דינה בת דיאמנה, פיבי בת חמר, מול בת כוכבה, ברכה בת חביבה, שקד חיה בת אסנת, עליזה חסיה בת מול, הרסה בת חמר, ר' יצחק חיים בן שרה טובה.

אלא סר ועמד מאחורי ישראל וענן זה תציו היה מואר וחציו היה חשוך, והיה החלק החשוך כלפי המצריים והחציו המואר כלפי ישראל. והחושך היה ממשי והמצרים שישבו לא יכלו לעמוד ואלו שעמדו לא יכלו לשבת כאילו היה כותל ביניהם.

הנס הרביעי: המצרים היו מטילים לעבר בני"י הרבה חיצים וחניתות כדי להורגם ונעשה נס ולא פגע שום דבר מאלו באחד מבני"י.

הנס החמישי: היה בשעה שנכנסו בני"י לתוך הים והמים הגיעו להם עד לנחירי אפם אז עשה הקב"ה נס של קריעת ים סוף. בתחילה קפאו המים והתייבשו בכוחו של הקב"ה שהשיב רוח חזקה מאוד שנשבה כל הלילה, אח"כ נקרע הים שנא' "וישם את הים לחרבה ויבקעו המים".

הנס השישי: כל המימות שבעולם נחלקו באותו יום שהיה שביעי של פסח. ולכן נאמר "ויבקעו המים" ולא "ויבקע הים" לרמוז שכל המים שהיו בעולם נבקעו: מי הנהרות והבורות והבארות, וכן המים שבתוך הקנקנים והמיכלים והכדים. וכן המים שהיו מעל הרקיע ומתחת התהומות. ולכן, כשראו אומות העולם שהמים שבכדים מתחלקים לשנים עשר חלקים ובאמצע נשאר ריק, נכנס פחד גדול בליבם, והלכו כולם אצל בלעם שיסביר להם מה פשר הדבר, וזה שנאמר: "שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת". וזה כדי שהנס יפורסם בכל העולם.

הנס השביעי: נחלקו המים לשנים עשר חלקים כמו כבישים גדולים, ולכל שבט הייתה דרך מיוחדת כדי שילכו בנחת ולא אחד על השני. וכן- הים לא נפתח בבת אחת לאורכו מראשיתו ועד סופו אלא נפתח לאט לאט ככל שהלכו ישראל לתוך הים ברח הים והתרחק ונחלק כדי לפנות להם דרך באופן שהיו המים לפנייהם.

זכות הלימוד בעלון להצלחת יערה בת יהודה צבי הי"ו

ה' יתברך לא בחר בנו כבודים אלא כאומה, אומה ששורשה בשמים והיא מופיעה בארץ בפרטים שונים דרך אנשים שונים. ממילא כשמגיעים למעמד שבו אנחנו נחשפים למה שאנחנו בפנים, בשורש, מתגלה אחדות. מתגלה, שכל המחיצות, כל המחלוקות שקיימות בינינו, הן חיצוניות ואינן נוגעות בשורש האחד הזה.

לכן לפעמים ברגעי משבר או קושי לאומי, וכן להפך, ברגעי שמחה מרוממים, מתגלה אחדות. הצרה והקושי או התרוממות הנפש מסירים את כל מה ששולי ופחות חשוב, ומשאירים רק את העיקר עומד על תלו. **ממש כמו שאיבר מחובר לגוף, כך גם ישראל קשורים זה לזה.** הגופים המפרידים יוצרים תחושת פירוד מדומה, אך למעשה בשורש כולנו אחד. ממילא מובן שאדם מישראל שנתק את הקשר שלו לעם וחושב שבכך ישיג יותר שלמות- טועה טעות גדולה. להפך, **דווקא על ידי הקשר לעם הוא מתחבר לשורש האחד שממנו הוא יונק, ובכך הוא מקבל את שלמותו.**

בדומה לכך מסביר הרמב"ם ב'מורה הנבוכים' שהדרכת התורה ניתנה לאומה ולא ליחיד. ייתכן כי אחד מן היחידים לא יסתדר עם אחד מן הציוויים שבתורה, אך אין זה משנה. התורה קובעת את הנורמה הלאומית והפרט צריך להתיישר לנורמה הזאת. **היחיד מיישר את עצמו לאור הכלל ולא להפך.**

"ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך". רק יחד ישרה ה' את ברכתו עלינו.

זמור הזמנה נאמר שהתורה שלנו היא עושה טוב לכל עם ישראל, גם אנשים שאינם קשורים לתורה ואמונות, והיא מביאה טובה לאדם אדם. לכן אמונת כל יהודי אדם צדקתו וטובתו שלנו.

פינת האמונה

~מזמרה חז"ל~

כאישי אחד...

אנו זוכים ללמוד ביחד על סוגיית 'יחי תורה', ובעזרת ה' יתקיים בנו הכתוב: "עץ חיים היא למחזיקים בה".

חיים נלמד, שחתורה ניתנה לנו לא לאנשים פרטיים, לא רק לדתיים אלא זוהי תורה שמדריכה את כולנו, כל עם ישראל, חתורה מאחדת את כולנו.

הפתגם אומר: "שני יהודים- שליש דעות".

על אף כל חילוקי הדעות ועל אף כל המריבות, עם ישראל חונה למרגלות הר סיני מאוחד: "ויתן שם ישראל נגד ההר...". וכדברי רש"י שם: "**כאישי אחד בלב אחד**, אבל כל שאר חניות בתרעומת ובמחלוקת". על רקע החניות האחרות, מפתיע גלגות שדווקא כאן עם ישראל מתאחד כולו, **מה הסיבה לכך?**

האחדות אצל עם ישראל היא ביטוי לשלמותם. לא אחדות כדי להשיג משהו, אלא אחדות אורגנית, ממש כמו גוף אחד. למשל, אם שניים רוצים להרים קופסה יחד, אין זאת אחדות אמיתית אלא אחדות שמטרתה להשיג יחד משהו שלא היה אפשר להשיג לבד. ידיים, לעומת זאת, אינן מחוברות לגוף כדי להשיג משהו, אלא מפני שרק כך הגוף שלם.

כך גם בעם ישראל המצב השלם הוא כשהוא מאוחד.

חפשו אותנו ב-
"אור השבת"

זכות הלימוד בעלון לעילוי נשמת שולמית שפרה בת מובה גיטל, יוכבד בת סעדיה, אמיתי אלימלך בן ליאה, שמעון בן יששכר דב כהן, אברהם בן לאה, נעמה בת אבישג, יפת בן מרים, משה מרלי בן חווה, אסתר בת מרים, יאיר בן נחלה, יוסף בן קריספין, הרס בת אביבה, טובה בת ימימה.

דבר התלמיד

איתמר שי
כיתה ו'א

הלכות לשון הרע

~ נצור את ~

בפינה זו נציג את עיקרי ההלכות כפי שמוצגות בספר "ניצור לשונך" המבוסס על הספר "שמירת הלשון" של ה"חפץ חיים". בסעיפתא דשמאי, השבת נתחיל בלימוד פרק חמישי, יהיה שנוכח להתרחק מלשון הרע וע"י חיי חברה תקינים נזכה לאהבת חנים וביאת גואל צדק.

הלכות לשון הרע, פרק חמישי, סעיף ו'

הממעט בערך הזולת: באיסור לשון הרע נכלל גם זה הממעט בערך הזולת או בכבודו. אדם שיודעו ומכריו מעריכים ומכבדים אותו, אסור לך לבוא ולומר להם שאתה מכיר אותו ממקום מגוריו הקודם וכי שם לא העריכוהו וכבדוהו כל כך. דברים כגון אלו נחשבים לשון הרע אפילו אם הם אמת. עם זאת, כאשר אתה חפץ לספר דבר זה, כדי למנוע מאחרים שיטעו בו או שיקבלוהו למשרה או תפקיד שאינם הולמים אותו, אתה רשאי לעשות זאת, אך ורק על פי התנאים המובאים בהלכות רכילות פרק ט' (בע"ה נלמד בהמשך).

הרב אפשטיין התמנה לפני זמן מה כמורה לגמרא בבית הספר. תוך כדי עבודתו רכש לו את הערכת החורים והתלמידים בגין מסירותו הרבה וידיעותיו הרבות. יוצא מן הכלל היה מר נשר. הוא שהכיר את הרב אפשטיין עוד מימי לימודם יחד בישיבה, אמר לאחד החורים: "אפשטיין לא היה משהו מיוחד כשהכרתי אותו בישיבה". אף אם דבריו נכונים, עבר מר נשר על איסור לשון הרע.

הלכות לשון הרע, פרק חמישי, סעיף ז'

הממעט בכושרו של אומן ובעל מלאכה: בדרך כלל אסור לומר על בעל מלאכה או בעל מקצוע כלשהו כי הוא אינו יעיל במלאכתו או שאינו מומחה במקצועו. רק כאשר המטרה היחידה היא למנוע הפסד, מותר הדבר, וגם זאת לפי התנאים המובאים בהלכות רכילות פרק ט'.

בפינה זו תלמידי בית הספר ממייד "מעלות משולם", רחובות, כותבים רעיון לפרשת השבוע. השבוע איתמר שי מכיתה ו'א כותב בנושא: **צעקתו של פרעה**

"ויהי בשלוח פרעה את העם..."

אומרים חז"ל: "ויהי" – וי... וי... היה מי שצעק וי... וי... כאב לו!! ומי זה שצעק וי... וי...? אומרים חז"ל – זהו פרעה! מהו צעק?
מספרים חז"ל – משל למה הדבר דומה:

משל למלך ששלח את עבדו לקנות לו דג בשוק... לאחר כמה שעות העבד חוזר עם דג מסריח ומבאיש. אמר לו המלך: "מה הבאת לי?! בוש!! אתן לך עונש שאותו אתה תבחר – או שתאכל את הדג המבאיש שקנית לי, או שתשלם קנס כספי גבוה או שתקבל מלקות!" העבד עשה חשבון – "מה הכי פחות יכאב לי?! מה הכי זול?" והגיע למסקנה – הכי זול זה לאכול את הדג! אמר העבד למלך: "בחרתי עונש! אני אוכל את הדג" העבד אכל ואכל... נגעל ונגעל... עד שהתחיל להקיא! ומאס בדג וכבר לא יכול היה להמשיך לאכול אותו. אמר לו המלך: "עך שלא תסיים את הדג אתה לא משתחרר! תבחר עונש אחר" אמר העבד: "בחרתי עונש! אני מעדיף לקבל מלקות!" עמד המכה והתחיל להכות את העבד... מכה אחר מכה... סבל העבד סבל רב מהמכות. כשהגיעו למכה ה-15 התעלף העבד ולא יכול היה לסבול יותר. לאחר שהעירו אותו אמר המלך: "מכיוון שלא קיבלת את העונשים הקודמים בשלמותם – אתה חייב לשלם לי את הקנס!" יצא מזה שגם אכל את הדג המסריח וגם קיבל מלקות וגם שילם את הקנס... **ככה יצא גם פרעה** – אמר לו ה': "תוציא את ישראל ממצרים..." פרעה לא רצה – אבל לבסוף **גם** קיבל הוא וכל עמו 10 מכות כואבות מאוד מהקב"ה, **גם** שילם קנס גדול "ויצאו אחרי כן ברכוש גדול" 90 חמורים עמוסי זהב וכסף וכל טוב היה לדלפון שבעם ישראל **וגם** – לבסוף שילח את כל עבדיו מארצו! **כשם שה' עשה לנו ניסים מול אויבנו ושונאנו בימים ההם כך יעזרנו גם בזמן הזה. א.כ.ר.**

תשובות...

1. הרמב"ם.
2. מדבר שור.
3. חיל. בהלה, רעד, אימה, פחד.
4. א. לפני הולדת משה אמרה: "עתידה אמי שתלד בן שיושיע את ישראל".
- ב. 7 נביאות. עיין מגילה דף יא'.
5. "אמר אויב ארדוף אשיג אחלק שלל".
6. בעלה של מרים כלב בן יפונה ובנה חור.
7. "כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בימים".
8. א. מזוינים בכלי נשק. ב. מזרזים. ג. חמישית-כלומר רק 1 מתוך 5 יצאו מצרים.
9. א. פי החירות= פיתום. ב. המקום נקרא כך מלשון חירות כי שם נעשו בני חורין.
10. בפסוק: "וכל רכב מצרים ושלישים על כולו" (י"ד, 7).

שו"ת מהפרשה

ר' עזרא מרוא

1. "ואמר פרעה לבני ישראל נבוכים הם". מי חבר ספר מפורסם בשם: "מורה נבוכים"?
2. באיזה מדבר הלכו בני ישראל אחרי קריעת ים סוף?
3. מצא בשירת הים 5 ביטויים שונים שמציינים פחד!
4. "ותקח מרים הנביאה את התוף בידה". א. באיזה מקרה התנבאה מרים? ב. כמה נביאות היו לישראל לפי הגמרא? 5. באיזה פסוק בשירת הים יש 5 מילים רצופות המתחילות באות א'?
6. עיין ברשי' וציין מה שם בנה של מרים ומה שם בעלה?
7. אילו מילים משותפות לשירת הים ולשירת מרים?
8. "וחמושים עלו בני מארץ מצרים." ציין 3 פירושים למלה חמושים! (רשי"י)
9. "וישובו ויחנו לפני פי החירות". א. מהו פי החירות? ב. מה משמעות שם זה?
10. על איזה פסוק מזכיר רשי"י את הפתגם: "טוב שבנחשים רצוץ את מוחו"?

רבי ישראל אבוחצירא זצ"ל הבבא סאלי

הוא לקח אותו אליו. הבבא סאלי היה אז בסוף ימיו. הרופא שם את הילד על הברכיים של הבבא סאלי ואמר לו: "זה תינוק שהלב שלו כמעט גמור, וכל הזמן הוא בטיפול נמרץ, אולי כבודו יברך אותו". הבבא סאלי שאל את השמש שלו: "עוד כמה זמן סוכות?" ואמר לרופא: "תגיד לאבי הילד שבערב סוכות הוא יצא הביתה עם לב בריא", ואכן כך היה. הרופא הזה היה חילוני, והוא השתגע, זה היה כאילו אותו תינוק קיבל לב חדש, השתלת לב. רק שנבין מי זה היה הבבא סאלי הקדוש, "צדיק גוזר והקב"ה מקיים".

בדרך לישראל האוניה עומדת לטבוע...

בדרכו של הבבא סאלי לישראל הוא הפליג באוניה. במשך ההפלגה הוא הסתגר בתא שלו, וישב ללמוד תורה. לפתע פרצה סערה בים, שהתחילה לטלטל את האוניה. האוניה עמדה לטבוע בכל רגע. האנשים שהיו על האוניה רצו אל רב החובל, ואמרו לו שיש על האוניה צדיק גדול. הם הלכו אל התא של הבבא סאלי ודפקו בדלת. הוא פתח ושאל מה קרה. אמרו לו: "רבנו, המצב קשה, האוניה עומדת לטבוע, בבקשה שכבודו יעשה משהו".

אצל הבבא סאלי היה גביע של קידוש, הגביע היה של סבו, רבי יעקב אבוחצירא, והוא היה מקדש עליו בליל שבת. הוא לקח את הגביע ומזג בו יין, בירך עליו "בורא פרי הגפן", שתה מעט מהיין ושפך את הנותר בים. ברגע שנשפך היין, הים נעשה כמו שקט כמו ראי. בכל האוניה דיברו על זה והיה רעש גדול. כשהגיעו לישראל חיכו אלפים בחוף, כי ידעו שהבבא סאלי מגיע. כשהם שמעו את הסיפור היה רעש גדול מאוד. זה רק כדי שנבין מי זה היה הבבא סאלי הקדוש. "צדיק גוזר והקב"ה מקיים". רק נבין מה זאת ברכה של צדיק, נראה איך מהשיריים של הכוס שהוא ברך עליו הים נרגע. הים, עם כל הגדולה שלו, לא יכול לעשות יותר שום דבר: "הבבא סאלי פה!"...

זכות הצדיק תגן עלינו. אמן.

"והיו עיניך רואות את מוריד"

רבי ישראל אבוחצירא המכונה "הבבא סאלי" נולד ב-א' בתשרי ה'תר"ן, (26 בספטמבר 1889) ונפטר ב-ד' בשבט ה'תשמ"ד, (8 בינואר 1984).

חינוך: נולד בעיר ריסאני שבמחוז תפילאלת שבמרוקו. משפחת אבוחצירא נודעה כשושלת רבנים, מקובלים ובעלי מופתים. אביו היה רבי מסעוד אבוחצירא, בכורו של רבי יעקב אבוחצירא בעל ה'אביר יעקב', מגדולי חכמי מרוקו בדורות האחרונים. הרב ישראל עצמו היה אחיהם של הרב דוד אבוחצירא ושל הרב יצחק אבוחצירא המכונה "בבא חאקי".

מגיל צעיר הנהיג עצמו בסיגופים: נדר שלא לאכול בשר והיה עם בימי החול. למד שחיטה, מילה וכתובת סת"ם. בהגיעו למצוות נשא את פרחת בת אחותו, שילדה את בנו רבי מאיר ובנותיו שרה ומחצ'י. לאחר שנפטרה נשא בגיל 16 את מרים אמסלם, ממנה נולדו בנו הרב ברוך ובנותיו אביגיל, פנינה ועליזה. לאחר מכן נפטרה אף היא. בגיל 65 נשא לאישה את הרבנית סימי ממנה נולדה בתם אסתר אדרעי.

כשהיה בן 18 אביו נפטר והוא התבקש למלא את מקומו ולשמש כראש ישיבה. החל מגיל שלושים שימש כרב מחוז. בראשית שנות ה-50 עלה לארץ, אך כעבור 3 שנים חזר למרוקו בשל המצב הרוחני הקשה ששרר בקהילות היהודיות שם. בשנת תשכ"ד (1964), חזר לארץ, וגר ביבנה בקרבת חתנו, ולאחר מכן באשקלון. בשנת תשל"ל (1970) עבר לגור בנתיבות, שם גר עד פטירתו בשנת תשמ"ד (1984).

התינוק שהיה בטיפול נמרץ:

סיפר אדם אחד שהיה משרת את הבבא סאלי כשהיה בבית חולים (בסוף ימיו הוא היה הולך הרבה לבית חולים), שפעם כשהיה משמש את הבבא סאלי בבי"ח, הוא ראה רופא אחד עם תינוק ביד, ששאל אותו: "שמעתי שיש פה צדיק, איפה הצדיק הזה נמצא?"

לוי' שיעורים בכפר ביל'ו ב':

- יום א': שיעור משניית-לימוד סדר מועד, שעה: 21:00. השיעור מתקיים בבית משפחת טאייב.
- יום ג': שיעור בספר התניא-מפי הרב מאיר הכהן, שעה: 21:00. השיעור מתקיים בבית הכנסת בכפר ביל'ו ב'.
- יום ה': שיעור פרשת שלח-שניים מקרא ואחד תרגום, שעה: 20:00. השיעור מתקיים בבית הכנסת בכפר ביל'ו ב'.
- שבת קודש: שיעור רש"י כ-20 דקות לפני תפילת מנחה.

לוי' תפילות בשבת:

- מנחה ערב שבת: 16:45
- שחרית: 9:00
- מנחה: 16:30
- סעודה שלישית: 16:50
- ערבית מוצ"ש: 17:40

social web - סושיאל ווב

מתמחים בבניית אסטרטגיה לפעילות ברשתות חברתיות
ייעוץ ושייוק לעסקים ברשת האינטרנט

בנייה וניהול דפי פייסבוק
בניית קמפינים בפייסבוק, גוגל ויוטיוב
בניית דפי נחיתה
יצירת לידים לעסק

לפרטים ויצירת קשר- 0523898467
כתובת: אבא הלל 7 רמת-גן, מתחם הבורסה

"עין זריים היא למוחזיקים בה- ותומכיה מאולער"

ואלה יעמדו על הברכה: גל בדינה, מוריה בת-שבע, גל בציון, רון ב' יגאל, יגאל בן סעדיה, בת שבע בת סעדיה, מנדי בן ימימה, יערה בת יהודה, יונתן בן לאה, שרית בת תמר, מישל בן שושנה, שרונה בת אילנה, בת ציון בת לאה, עידו בן מרדכי, שריה בן מנחם, אמית בן שלום.

לחסות או הקדשות בעלון (להצלחה, רפואה, עליי ועשות)

ניתן לשלוח הודעות למייל: idanzvi@gmail.com או בפלאפון: 052-3898467